Кой знае краят далнього и прекрасный
отъ Кипариса и тъмнъй миртъ цвътя
и отъ що тъ сладъ вди растятъ
на Сурва извръсъ и двъ сладострастъ
отъ изросъ въ гъвезда съ изрисъ бръзо
отъ нерсъ тихъ, а горчиц давнъ.
Кой знае тозъ край, нъвъ отъ сладъ
се обичъ, Като гъсъ та тъ мадерка
отъ Кедръ шумя и вънъ
отъ вътръ Кой то си арматъ.
въ Етира подъ товара си потъ
Кадъ лимонъ, отъ рудъ са разцъвтъ
и ръка съ цвътове и стъ
и славей въ горъ ще на продъ
отъ годно се, видъ на горъ и
испытованъ, тъ то пъта іоще ми
милостивый
лазурнъ свъ, разбъ
и алено блестящо
мори.
Мъ ще

ГРАДСКИ АРХИВ

освъ религиозно чувствие
то Колкозо е поне
колко сигурно
друг ще ми